

ΣΑΒΒΑΤΙΑΙΑ ΠΙΘΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑ'

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Ἀριθ. 52.

Σάββατον 2/14 Δεκεμβρίου 1878.

Τιμὴ 3 χαρτόγραφα.

Κωνσταντινούπολις, 1/13 Δεκεμβρίου.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Μετὰ τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ λήγει τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ΣΑΒΒΑΤΙΑΙΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ. Ἐνεκα μέτρων λαμβανομένων πρὸς ἀνοργάνωσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον, ἡ ἔκδοσις ἀναστέλλεται μέχρι τοῦ νέου ἔτους, ὅτε σὺν τῷ πρώτῳ ἀριθμῷ τοῦ δευτέρου ἔτους ἐκδοθήσεται καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς.

Ἐν Κωνσ/πόλει, τῇ 1/13 Δεκεμβρίου 1878.

Ἡ Διευθύνσις.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Κατερχόμενοι εἰς Ἑλλάδα τῷ 1868, πολλὰς καὶ κακὰς ὑπονοίας εἶχομεν περὶ τῆς χώρας ἐκείνης. Πιῶς ἔχομεν μάθει μόνον τὰ περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὰ δὲ κατὰ τὴν νέαν ἐγινώσκομεν μόνον ἐκ τῆς Συγχρόνου Ἑλλάδος (*). Ὑπελαμβάνομεν ὅτι ἠθέλομεν εὑρεῖ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν τουρκικόν τι κωμῴδιον, βαθέως πεποιθότες ὅτι πᾶς ἀγαθὸς Ἕλλην ἀστὴς διέτρεχε τὴν κυριακὴν, ὑηρεύων ἐπὶ τῶν ὁρέων τοὺς περιηγητάς. Καθ' ἡμᾶς δηλαδὴ ἡ ληστεία ἦν ἡ μόνη πράγματι προσοδοφόρος τῆς Ἑλλάδος τέχνη.

Ἄλλὰ μόλις παρήλθον τινες ἡμέραι ἐξ ὅτου ἐν Ἀθήναις διετρίβομεν, καὶ αἱ μὲν ἰδέαι ἡμῶν μετεβλήθησαν, αἱ δὲ προκαταλήψεις ὀλοτελῶς ἐξέλιπον. Εἶχομεν ἰδεῖ μικρὰν, κομψὴν καὶ εὐμορφαν πρωτεύουσαν, ἀσχολουμένην πῶς ἢ ἀποπερατώσῃ τὸν κωλοπισμὸν αὐτῆς. Εἶχομεν ἰδεῖ πανταχοῦ τὴν κίνησιν, τὴν ἐνέργειαν, τὴν τάξιν, τὴν νοημοσύνην, τὴν προθυμίαν. Εἶχομεν εὑρεῖ ἀνθρώπους εὐπροσηγύρους, προσηγεῖς, φιλοξένους, πεπαιδευμένους, εὐφυεῖς.

Ἐβλέπομεν τοὺς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐργαζομένους ἐν τοῖς ναυπηγείοις καὶ ταῖς ἀνεγειρομέναις οἰκίαις, τοὺς ναύτας εἰσθεβάζοντας καὶ ἀποθεβάζοντας τὰ ἐμπορεύματα ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ Πειραιῶς, τοὺς εὐκνήτους καὶ ῥωμαλέους καὶ ἀρτιρίλους στρατιώτας, γυμναζομένους ἐπὶ τῶν πλατειῶν. Ἐθελγεν ἡμᾶς ἡ φιλοξενία ἐκείνη, τὴν μὲν εἰλικρίνειαν ὅλως ἀνατολικὴν ἔχουσα, τὴν δὲ συμπεριφορὰν εὐρωπαϊκὴν, διὸ καὶ νομίζεις, ὑφ' Ἑλλήνων φιλοξενούμενος, ὅτι συγχρόνως εὐρίσκειαι καὶ ἐν συριακῇ σκηνῇ καὶ ἐν λονδινείῳ τινὲ ἀίθουσῃ. Χαρὰ καὶ ἐκπλήξις κατεῖχεν ἡμᾶς βλέποντας τὸ ἀπέριττον καὶ τὴν ἀφελειαν τῶν δημοκρατικῶν ἐκείνων ἡθῶν καὶ τὴν ἀπόλυτον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἰσότητά.

Δὲν ὑπάρχουσι τιμητικαὶ προσηγορίαι· οὔτε ὁ πλοῦτος, οὔτε τὰ δημόσια ἀξιώματα συνεφέλκονται ἔπαρσιν καὶ τύφον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. Οἱ ὑπουργοί, καὶ ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν εἶναι εὐπροσιτώτεροι καὶ ἐρασιμώτεροι τῶν ἐν Γαλλίᾳ ὑπαλληλίσκων, καὶ ἀφοῦ ἐξέλθωσιν αὐτῶν λησμονοῦσι τὴν πολιτικὴν αὐτῶν θέσιν, ἴσους τοῖς κοινοτάτοις τῶν πολιτῶν ἑαυτοὺς νομίζοντες.

Τέλος κατενύγημεν ἐπὶ τῇ ἀκραιφνεῖ πρὸς τὴν Γαλλίαν εὐγνωμοσύνῃ τῆς Ἑλλάδος, ἀναμνησκόμενης ὅτι ἡ εἰς Πελοπόννησον ἐκστρατεία ἡμῶν πολλῶ πλείονα ἐπισπάσατο τῇ ἀνεξαρτησίᾳ αὐτῆς ἀγαθὰ, ἢ ἡ κατὰ θεῖαν βούλησιν παρὰ τοὺς Ναυαρίνους ναυμαχία. Ἠγαπῶμεν ἤδη τὸν νοήμονα, θαρβάλιον, φιλόπατριν, νηφάλιον, εὐσεβῆ, μάλιστα δὲ πάντων τὸν γοητευτικώτατον τοῦτον λαόν, ἐπιμελῶς διὰ ζωηροτάτης συγκαλύπτοντα προσηγείας τὴν ἀκαμπτον σχεδὸν αὐστηρότητα τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

Μακρὰ ἐν Ἀθήναις διατριβή, ἐκδρομαὶ εἰς Πελοπόννησον, βαθεῖα μελέτη καὶ ἀνθρώπων καὶ θεσμῶν καὶ προόδου γενομένης ἐν χαλεπωτάτοις καιροῖς, ἀφόδρα περιωρισμένη γῆ, καταλιπτικώτατον χρέος

*) Τοῦ διαβοήτου συγγράμματος τοῦ About. Σ.Μ.